

Høring om mulige endringer i stevnestruktur

Grenland Ryttersportsklubb setter pris på muligheten til uttalelse, og svarene under har vi fått fra grengruppe sprang, grengruppe dressur, styret og øvrige medlemmer.

Tilsvar på mulige endringer i stevnestrukturen - Grenland Ryttersportsklubb

“1. Stevnestruktur som fører til redusert transportbehov. Vil kunne redusere det totale fotavtrykket for NRYFs stevneaktivitet, og gi bedre hestevelferd, samt redusere kostnadene ved stevnedeltagelse som igjen senker terskelen for deltagelse. Like viktig er det for rytter/kusk å kunne få praktisert og utvikle seg også oppover i klassenivå uten å måtte reise over lange avstander.

Spørsmål 1: hvilke endringer i stevnestrukturen foreslår dere for å få til økt regional aktivitet og kortere reisevei? “

Dressur:

Det er helt klart ønskelig å inkludere distriktklassetilbud på lands-/elite-stevner, uten at det må være et eget distriktstevne med egen overdommer, egen steward og egne dommere. Ofte betaler klubben hotellovernatting for teknisk personell allerede fra fredag, og da hadde det vært ønskelig å kunne benytte teknisk personell også fredagen.

Forbundet og/eller kretsen bør åpne for at det legges flere stevner på samme helg i samme region, da ulike stevner har ulikt «nedslagsfelt». Et dilemma kan være at klubber i samme region kan «ødelegge» for hverandre, men samtidig skjerpes kravene til arrangør om å lage attraktive stevner med et klasses tilbud som appellerer til rytterne.

Sprang:

For rekruttering er det viktig at vi støtter opp om rideskolene og rideskoleryttere uten egen hest. Vi bør kunne ha egne rideskoleklasser/rideskolecuper for å rekruttere nåværende og fremtidige rideskoleelever inn i sporten.

Pay & Jump har ikke krav til «grønt kort», slik at dette er et fint rekrutteringstiltak hvor også rideskoler tar med seg ryttere for å gi “stevnetrening” på andre arenaer.

For rekruttering og å gi erfaring og mestringsfølelse ønskes showklasser, helt ned til 20 cm med leier.

Det bør bli enklere tilgang til å ta grønt kort. Ryttere går glipp av mulige stevner med bakgrunn i for lite kurstilbud rundt dette.

Klubbene bør kunne arrangere lokale cuper på lavt distriktnivå. Rytterkrets/forbund organiserer og hjelper med sponsorer.

Sportsutvalget bør ikke detaljstyre/begrense klubbens stevnetilbud/klassetilbud.

Bedre tilgang på teknisk personell er viktig, samtidig er det pr nå ikke attraktivt nok å utdanne seg til f.eks steward. Kan klubber samarbeide angående å «dele på» stewarder, slik at man kan jobbe hos hverandre og dele på de lange stevnedagene? Utfordringen er å få folk i egen klubb, til å ønske å utdanne seg som teknisk personell.

“2. Økt differensiering av startavgifter mellom stevner i de ulike kategoriene, slik at stevner på lavere nivå blir vesentlig rimeligere enn stevner på høyere nivå. Kan føre til en rimeligere inngang til sporten og dermed bedre rekruttering. Dette kan knyttes også til f.eks. alder på rytter.

Spørsmål 2: hvordan bør en slik differensiering være slik at man sikrer en rimeligere inngang til sporten? “

Dressur:

NRYF bør utarbeide et felles, sentralt oppsett for startavgifter og premiering, slik at nivå på startavgifter/premiering er likt uavhengig av arrangørklubb. Innenfor sprang er dette utarbeidet, men vi har ikke funnet tilsvarende innenfor dressur.

Teknisk personell koster det samme for arrangør uansett stevnenivå (hotellovernattinger, reiseutlegg, flyreiser, utlegg til restaurantmiddag etc). Dersom stevnene skal differensieres risikerer vi at økonomien i stevner vil bli dårligere, med reell fare for «røde tall». Klubber kan ikke arrangere stevner med tap/«røde tall», det er ikke bærekraftig for klubben. Arrangørens utgifter til strøm, slitasje/vedlikehold, rengjøring/klargjøring/flising av overnattingsbokser/oppstalling er helt lik uansett om startavgifter blir differensiert. Vi kan ikke se at det er mulig å hente inn de tapte utgifter en differensiering vil gi, og vil da gå med tap på å organisere stevner etter nevnte forslag.

NRYF tjener i dag penger på at klubbene arrangerer stevner, gjennom NRYF avgift innbakt i startavgiften, selv om det er klubbene/arrangør som gjør hele før, under og etter stevner. Et mulig tiltak for å få ned pris på startavgift er at NRYF sin avgift reduseres kraftig eller bortfaller helt.

Så vidt vi er kjent ble NRYF avgiften innført ifbm innføringen av HorsePro. Vi har ikke HorsePro lenger, så vil dette si at denne nå går til drift av Equipe? Det bør ses på om denne avgiften skal fjernes.

Sprang:

Det er ikke ønskelig for rekruttering av ryttere, samt å beholde ryttere, at avgifter økes. Distriktstevner bør være så rimelige som mulig, men klubbene må kunne gå i pluss. Lands og elitestevner er pr. dags dato dyre, og er dermed allerede ekskluderende for noen ekvipasjer.

Det foreslås å se på muligheten for å senke sum på årlig rytter- og hestelisens på alle nivåer.

Det foreslås at det lages felles regelsett for blant annet meetingavgift. Herunder spørsmålet: Hvordan kan noen arrangører (eks på Telenor Arena) ta meetingavgift på lands-/elitestevner,

mens andre ikke kan? Meetingavgift er i seg selv en stor kostnad for mange, og vil kunne ekskludere flere enn det pr. i dag inkluderer i sporten vår.

“3. Kvalifisering skal både inneholde krav til nivå og stevnekategori. At det innføres krav til at man har konkurrert på lavere stevnekategori før man kan konkurrere på et stevne av høyere kategori, vil man kunne oppnå målet om mindre transport (bedre hestevelferd og mindre fotavtrykk), og en bedre utdanning av rytter/kusk ved å ha en progresjon i forhold til teknisk nivå. Med dette vil man også stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten.

Spørsmål 3: hvordan bør en slik kvalifisering settes slik at man ivaretar både mindre transport (bedre hestevelferd og mindre fotavtrykk), en bedre utdanning av rytter/kurs i forhold til progresjon, samt stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten og ivareta klubbens økonomi ved arrangement? “

Dressur:

«Et program er et program» uansett om det ris som distriktklasse eller landsstevneklasse.

Innenfor sprangridning vil det være større ulikhet i forhold til «teknisk nivå» på klassene/banene.

NRYF bør absolutt tillate stevner med kombinasjon av ulike kategorier, distrikt-/lands-/elitestevner, slik at stevnene gir et bredt klasses tilbud som favner flest mulig. På den måten kan stevnedeltakelsen bli stor nok til at stevnet «går rundt» økonomisk.

Med tanke på dugnadsinnsats fra arrangørklubb krever det svært mye av klubbene og deres medlemmer. Dalende dugnadsånd er et fellestrekk som mange idretter kjenner seg igjen i. Da er det viktig at det er noen «gulrøtter», som f.eks at stevner gir god inntjening til arrangør.

Sprang:

En ekvipasje bør ha gjennomført for eksempel 5 klasser i LB med gyldig resultat før en kan delta på lands og elitestevner. Se til blant annet Nederland, med «poengberegning» ut fra resultater og antall starter. Dermed kan man kvalitetssikre ekvipasjens nivå/kompetanse. Med et poengsystem kan utdanning av rytter bedres, noe som igjen har direkte innvirkning på hestevelferd.

For ponni er det allerede en terskel i forhold til aldersgrense i ulike klasser. En ponnirytter kan ri opp til MB på distriktsnivå, men samme ekvipasje kan ikke ri 70 cm på et landsstevne. Vår mening er at det ikke bør være aldersgrense for å ri landsstevner da nivået allerede er satt.

Geografisk spredning av stevner høres ikke forenlig ut med bærekraftige stevner, god hestevelferd og mindre klimaavtrykk. Det er lite trolig at man får ryttere fra nord til å reise på stevner på Østlandet – eller motsatt – og lange reisestrekninger bidrar ikke til hverken god hestevelferd eller lavere klimaavtrykk.

Annet:

Det oppleves som utfordrende at klubber får benytte klubbens egne dommere, spesielt ved små stevner (distriktstevner), hvor dommer kjenner klubbens ryttere. Det føres pr. i dag tilsynelatende svært lite kontroll med hva som foregår på mindre steder/i mindre klubber, der

klubbens dommer kan instruerer/ri rytternes hester mellom stevner. Slett ikke alle dommere er villige til å se på sin egen habilitet, og dømmer gjerne egne stallkamerater og egne elever, så lenge ingen utenfor klubben gjøres kjent med relasjonene.

Det er en kjensgjerning at man som rytter selv kan velge hvilke dommere man ønsker å ri for, ut fra hva man sitter igjen med av tilbakemeldinger/motivasjon etter stevne (og tilsvarende velger man som rytter hvilke dommere man ikke ønsker å «utsette seg selv for»). Ryttere i dressur er ofte ganske bevisste på hvilke stevner man melder til, ut fra hvilke dommere som dømmer.

“4. Innføre aldersbestemt premiering. Vil hensynta barn og unge og stimulere til økt rekruttering. Det kan føles urettferdig dersom f.eks. en 13-åring får 2. plass når vinneren er en voksen topprytter/kusk som av en eller annen grunn rir/kjører en lav klasse.

Spørsmål 4: hvordan kan man ivareta aldersbestemt premiering i klasser som består av både barn, ungdommer og voksne? “

Hestesporten er bygd opp slik at om en ikke rir en allerede-eksisterende aldersbestemt klasse (ponni, children, yr ++), så rir alle mot alle uavhengig av alder og kjønn, noe som skiller vår sport fra andre idretter. Det som også er viktig å huske på med vår idrett, er at vi har rekrutter og debutanter i alle aldre og kjønn, ikke bare barn og unge, men også voksne og vår viktigste utøver, hesten.

Dressur:

I Norge har vi allerede krav om aldersbestemte klasser, f.eks egne ponniklasser i løpet av stevnet. For arrangør er det et stort merarbeid å plikte sette opp ponniklasser på alle nivåer, når vi av erfaring vet at det ikke blir nok ponniekvipasjer til at det blir premiering i klassen.

Deltakersløyfe for dem under 12 år bør videreføres – eventuelt kanskje utvide denne ordningen til 16 år? Det vil i så fall medføre en ekstra utgift for arrangør.

Mulig tiltak (som føles unaturlig):

Klassen kan være åpen for alle, men inneha egen premiering f.eks for dem under 16 år?

Eventuelt at voksne over f.eks 25 år (Young Rider) ikke mottar premie i enkelte klasser?

Sprang:

Forslag:

1. A og B avdeling i samme klasse med hver sin premiering?

1.A. I klasser t.o.m. 110 gjeldende feks kun klubb-, UK-, og distriktstevner, føres det aldersbestemt premiering. Dette fordi det også bør tas hensyn til forventet nivå, aldersgrenser og bestemmelser knyttet til lands- og elitestevner. Dette jamfør spesifikasjoner i KR I, §132-2-ledd og §150-1e, og jamfør i KR II §258-2-ledd. Her kan det eksempelvis innføres aldersspesifikke klasser t.o.m. 110 på klubb-, UK- og distriktstevner, slik at en opprettholder mulighetene for aldersbestemt premiering og

rekruttering, men også opprettholder forventet nivå og krav på ekvipasjer som stiller til start på Lands- og Elite stevner.

Gjennomføring av dette forslaget:

Alle ekvipasjer under eksempelvis 18 år rir først sin omgang, etterfulgt av premiering for deres aldersgruppe. Etter denne premieringen vil ekvipasjene over 18 år ri sin omgang, etterfulgt av deres premiering. Slik vil en kunne påse at det aldersmessige kravet innfris, og da kan en på mer effektiv måte gjennomføre aldersbestemte klasser med aldersbestemt premiering. Tanken er en noe lik gjennomføring som ved utdanningsklasser (KR II, §261-7-ledd). En kan også videreføre utdeling av deltakersløyfe, men øke aldersgrensen til 16 eller 18 år.

Ved å innføre dette i eksempelvis klubb-, UK- og distrikstevner hvor det har vært en endring i §236 (KR II), vil en også sikre at ekvipasjer som får to ulydigheter har en sjanse til, som også er et godt tiltak for å sikre gjennomføring av runde og muligheter for rekruttering og erfaringsutvikling.

Det er også viktig å ta hensyn til at toppryttere/utøvere er nødt til å starte de lavere klassene med unghester, hester som trenger mer rutine, salgshester osv, og de har også rett til å konkurrere på de lavere høydene. Dette uavhengig av deres tidligere prestasjoner. Det kan igjen også virke ekskluderende for de som profesjonelle yrkesutøvere.

Ulempen med dette forslaget er at en kan risikere å få for få startende til de aldersbestemte klassene, men igjen så kan den skillen i klassen utgå og klassen kan allikevel arrangeres uten direkte innvirkning.

2. Annet forslag er å innføre flere childrenklasser på UK- og Distrikstevner.

***“5. NRYF må ha mulighet til å regulere tidsrammen for gjennomføring av stevnedager. Dagens ordning tillater arrangøren å sette opp stevner over inntil fire dager, både når det gjelder distrikt-, lands-, og elitestevner. Dette fører til en situasjon der flere klubber konkurrerer om å tiltrekke seg deltakere i visse perioder i sesongen på en måte som gjør at de ødelegger for hverandre.*”**

Spørsmål 5: hvordan kan man regulere dette slik at man ivaretar både klubbens ønske om et attraktivt stevne, samtidig som man også ivaretar spørsmålene om klimafotavtrykk (lang reisevei), frivilligheten, teknisk personells deltagelse og unge rytteres utfordring med fravær fra skole? “

Dressur:

Mesterskap som LM, LM Lag, NM individuelt og NM Lag bør alltid legges til skolens ferier. Bortsett fra høst- og vinterferie er de fleste ferier for skole-Norge lagt til samme perioder.

Det blir ikke mindre klimaavtrykk/mindre reisevei av å innskrenke varighet på stevnene.

Stevner er forbundet med lange dager for alle som deltar i arrangering av dette. Lange stevnedager teknisk personell har/får, er likevel svært mye kortere enn arrangørens frivillige mannskap som har svart mye lengre dager og i tillegg alt for- og etterarbeid i forbindelse med hvert stevne som arrangeres hos klubben.

Sett separat kan eventuelt satsene for teknisk personell vurderes å heves ytterligere. 750 kr for en lang stevnedag betyr at her er det ingen som jobber for pengene, men fordi man brenner for sporten.

Det må da også tas høyde for at teknisk personell er en stor utgiftspost for arrangør – og NRYF bør vurdere å «sponse» klubbene med noen av utgiftene til teknisk personell. Hotellovernattinger er kostbart og det samme er reiseutgifter når NRYF utpeker dommere fra annen landsdel eller dommere fra utlandet som da gir høye utgifter til flyreiser etc.

Forslag til å holde kostnader nede:

Bør man følge Statens reiseregulativ ifht dekning av restaurantmat osv for teknisk personell? Bør det være et «tak» pr måltid når dommere spiser ute på restaurant etter endt stevnedag? Er det forventet at teknisk personell skal ha «fri tilgang» på mer enn mat/drikke under stevner? Er det forventet at teknisk personell skal kunne hente seg gratis sjokolade, is, kaker etc fra kiosken? De fleste dommere/stewarder har normalt «magemål», men det finnes også teknisk personell som regelrett «fråtser» når slike ting er gratis (og hamstrer med seg godteri/brus etc for hjemreisen).

Sprang:

For å muliggjøre stevnestart for barn og unge i skolealder kan regler for starttidspunkt på fredager på distriktstevner være et alternativ for å minske fravær fra skole.

Vi erfarer at de ulike rytterkretsene praktiserer regelverket ulikt. Kretser må her snakke sammen, og også videre opp med avgjørende instans. For eksempel får noen kretser lov til å arrangere 3-dagers D-stevne, mens andre får avslag på dette.

Det oppleves som at NRYF favoriserer enkelte stevnearrangører, og stevner forfordeles nettopp disse arrangørene. Dette er stevner som også kunne vært avholdt ved andre arenaer. Det går da på bekostning av andre klubber/stevnearrangører.

“6. Regulere klubbers mulighet til å slå sammen stevnekategorier. Klubber slår sammen stevnekategorier (kombinerte stevner) av økonomiske grunner. Muligheten for dette bør vurderes, da dette kan føre til at teknisk personell ikke får nødvendig autorisasjon og det er en utfordring at kombinerte stevner godkjennes av både rytterkrets og sportsutvalg.

Spørsmål 6: Hvordan kan man regulere dette og samtidig ivareta klubbens økonomi ved arrangement?”

Dressur:

Rene distriktstevner eller 1-dags stevner er et økonomisk tap for arrangør grunnet ofte kun dagsbesøk og lite oppstalling. Folk kommer – rir – og drar igjen.

Arrangør tjener penger på oppstalling og kiosksalg. Et dressurstevne bør ha minst 40 startende pr dag for å være økonomisk forsvarlig, og igjen – arrangør kan ikke arrangere stevner med «røde tall» i bunnlinja. Press på inntjening går dessverre ofte på bekostning av «små, koselige stevner» med kortere stevnedager som ikke sliter ut dugnadsmannskapet og teknisk personell.

Et bredt klassetilbud vil si at vi oftere kan tilby klasser til klubbens egne ryttere (distrikt/lands/elite-nivå). Ved å ha klasser til alle klubbens ryttere, vil vi med større sannsynlighet ha nok mannskap til å fylle dugnadslistene/arbeidslistene. Da kan vi ha større mulighet til å drifte stevnene våre på en god måte, uten at noen må jobbe 12-14 timers dager.

Vi kan ikke arrangere stevner som favner alle ryttere i Norge - vi skaper rekruttering i egen klubb og krets, gjennom å bestrebe oss på å alltid ha klassetilbud til våre egne ryttere. Dette gjelder også når vi arrangerer mesterskap, der vi alltid ønsker «åpne klasser» i tillegg, nettopp for å trekke våre egne ryttere med. Det er en kjensgjerning at det er svært få ryttere som ønsker å jobbe dugnad på stevner dersom man ikke får ridd selv. Da tar mange heller en frihelg, noe som er svært forståelig.

Hvorvidt det er Sportsutvalg eller krets som bør godkjenne kombinerte stevner har vi ingen formening om.

Autorisasjon for teknisk personell kan ikke arrangørklubbene stå ansvarlig for. Kanskje må dommere være villige til å reise utenfor Norge dersom de mangler «kvota» si? Det kan ikke være slik at klubbene skal sette opp spesielle klasser eller stevnekategorier på bakgrunn av hva dommerne trenger/ønsker seg. Klubbene må tenke på ryttere og rekruttering (og tilbud som gir ryttere anledning til å kvalifisere seg, dersom det trengs).

Sprang:

Det er ønskelig at regler for autorisasjon av teknisk personell gjennomgås på nytt. Ved å regulere muligheten for sammenslåing av stevnekategorier kan dette medføre at klubber ikke kan gjennomføre enkeltstevnene grunnet for få startende, og vil således gå i minus økonomisk sett.

“7. Utvikle egne konkurransekonsepter for barn*. Dette kan bl.a. føre til: økt rekruttering ved å utvikle konsepter som er enklere og appellerer i større grad til barn. Med en annen bedømming kan man velge økt vektlegging på god ridning/kjøring, som igjen er bra for utvikling av rytter/kusk og for hestevelferden

Dette kulepunktet må sees i sammenheng med to øvrige tiltak i rytterpolitisk dokument:

• Utvikle aktiviteter og konkurranseformer for barn under 12 år som fokuserer på utvikling av grunnleggende ferdigheter i idretten.

• NRYF skal arbeide med rekrutteringskonsepter for økt mangfold i ryttersporten.

Spørsmål 7: hvilke typer konkurransekonsepter appellerer til deres unge medlemmer? Er det et ønske om nye bedømningsformer innen de eksisterende grenene eller er det et ønske om andre konkurranseformer (f.eks. ulike lagkonkurranser, kombinert av flere grener, selvutviklingskonkurranser osv.)?”

Dressur:

Kjepphestaktiviteter/kjeppheststevner er populært – og det er en inngang til hestesporten uten at det koster tusenvis av kroner. Man kan jobbe mye med f.eks gode rideveier, konkurranseregler og ulike «prinsipper» ved konkurranseridning gjennom kjepphestaktiviteter. Kjepphester kan ha både pass, vaksinasjonskort, gjennomgå vet. sjekk osv, det er kun fantasien som setter grenser.

Ryttertester, showklasser bør være en naturlig del av stevner. Klubber bør kære klubbmestere også i de lave lave klassene.

Cup er populært, det samme er ofte lag-konkurranser. Det bør åpnes for flere ulike konsepter innenfor lag-konkurranser, blant annet «vennelag», lag på tvers av klubber, kanskje også lag på tvers av grener der dette er mulig. Det siste ønsker vi å prøve ut på vårt neste klubbmesterskap, der vi tenker oss «kombilag» med én dressurrytter og én sprangrytter på samme lag.

En del klubber mangler nok kvalifiserte ryttere til å kunne stille lag. Forslag her om at det bør åpnes for samarbeid mellom flere klubber, slik at man kan stille mix-lag, også i mesterskap.

Sprang:

Det bør fokuseres på god ridning, utdanning og hestevelferd. Dette gjeldende for alle grener. Innad i sprang bør bedømmelser som feil og stil, samt to faser fremmes. Lagkonkurranser er en mulighet for både utvikling og inkludering og bør fokuseres mer på.

Det er ønskelig at kvalifiseringsstevner til Norgesserien slik tidligere gjennomført tas opp igjen da dette ga mulighet for flere å forsøke seg i lagkonkurranse og å bli inkludert i miljøet på en annen måte enn kun ved individuelle prestasjoner.

Initiativ og støtte, herunder økonomisk støtte, fra rytterkretsen til ulike cup'er er flott. Som eksempel nevnes TVRR Vår-cup, der kretsen står for premier, dekken, sløyfer etc.

Klasser med poenghopping/choose your own line er gøy – dette bør bli mer vanlig, som en variasjon på klasser.

Forslag til lavterskel stilpoengcup, hvor rytterenes stilpoeng for hver omgang legges sammen, og ekipasjen med høyest sammenlagte stilpoeng vinner cupen. Her bør en finne regler for hvordan dette løses om en rytter rir til høye poeng, men med feilpoeng, eksempelvis at antall feilpoeng trekkes fra oppnådde stilpoeng fra den omgangen.

Eksempelvis at Ola Nordmann rir til 78.00 i stil, men med 8 feilpoeng i 1 omgang, så vil Ola stå med 70.00 i stil til omgang nr 2.

Det bør også bestemmes "grunnleggende retningslinjer for stilpoeng", eksempelvis på hva som trekkes i poeng på hest og rytter. Eksempler på hva som bør innegå i disse retningslinjene er:

1. Om rytter trekkes i poeng for hår i hestehale/flette, eller oppi hjelmen
2. Om hesten sin man er knoppet eller ei.
3. Bruk av hvit sjabrak.

Ved å forankre grunnleggende retningslinjer for stilpoeng, vil også minimering for personlig dømming minske noe (da feil og stil dommere kan dømme på preferanse), men forskjellene iblant ekipasjer vil også reduseres. Dette kan være et alternativ til cup som fremmer god ridning, god grunnridning og fokus på forbedring av ridning for å oppnå høyere poeng.

For yngre/mindre erfarne ryttere kan ren poenghopping praktiseres (med regler som ikke tillater ridning som går utover hestevelferd eller oppfordrer til «villmannsridning»).

Annet:

Det bør gjøres en endring i statutter f.eks for KM dressur. Slik det er pr i dag kan en GP-ekvipasje stille til start i KM i MB. Tilbakemelding til klubben er at ryttere opplever det demotiverende når det er lov til å melde «nedover i klassene». Som forslag bør KM-klasser stenges for ekvipasjer som har ridd til 60% eller mer i klassen over. Slik statuttene er utformet nå, er tilbakemeldingen fra en del ryttere at statuttene oppleves urettferdig og at rytterne derfor ikke ønsker å ri KM. Ut fra dagens statutter er man enten ikke kvalifisert eller så må man ri mot ryttere som er overkvalifisert og som melder «nedover i klassene».

KM bør ikke legges til klubber/anlegg uten oppstalling. Rytterkretsene er såpass store at oppstalling bør være et minimumstilbud. I motsatt fall blir det mye kjøring att og fram for å kunne delta, som fører til økt belastning på hestene, økt klimaavtrykk osv. Det er mye mindre attraktivt å delta i KM dersom man ikke kan ha oppstalling til hesten/ponnien sin.

Driftsforskjeller på klubbene er en utløsende faktor for mengde stevneaktivitet og størrelse på stevner arrangert. Det er en vesentlig forskjell på «risikoen» rundt stevneaktiviteter for klubber som holder til på offentlig eide fylkesanlegg som for eksempel Melsom eller Arendal og Grimstad rideklubb, kontra anlegg som eies/drives i sin helhet av klubben selv, som hos oss i Grenland Ryttersportsklubb. Vi har ingen «eier» å søke tilskudd fra dersom strømutfgifter tar knekken på oss eller at anlegget oversvømmes grunnet sprukne vannrør.